

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Investițiile urbane. — Comunicat. — Scrisori din capitală. — Congresul funcționarilor de bancă români. — *Cronica*: Rectificare. Reducerea taxelor scontului la Banca Națională a României. Poșta Redacțiunii.

Investițiile urbane.

Conversiunea datoriilor agricole a deschis multe ape-fururi cari se găseau până acuma în stare latentă. Pare că cea care se cere acum cu mai multă impetuozitate este aceea a datoriilor urbane. În formă pretențiile nu par nejustificate, căci după ce statul a intervenit în reglementarea datoriilor clasei țărănești, nici un motiv n'ar fi ca tot el să ia sub aripa sa ocrotitoare și clasa urbană. În fond însă, lucrurile se prezintă cu totul sub alt aspect, fără ca totuși chiar conversiunea datoriilor agricole, în felul cum e pusă, să-și fi găsit justificarea. Trebuie să recunoaștem în prealabil că statul intervine la noi în reglementarea jocului fenomenelor economice cu o nedibăcie patentată, căci nici odată el nu și-a dat tributul său oricât de platonice ar fi fost, în mod pozitiv și la timpul cuvenit. Problema investițiilor urbane și aceea a datoriilor agricole, au apărut pe ecranul vieții noastre sociale imediat după războiu.

Prima problemă a preocupat în mod intens orașele în urma exodului populației dela sate. Cauzele acestui exod sunt prea cunoscute pentru ca să mai fie aduse din nou în discuție, de aceea nu mai insistăm asupra lor. A doua problemă a fost aceea a expropriierilor cu tot cortegiul lor de satisfacții și nemulțumiri cari sunt încă și astăzi la ordinea

zilei și cari s'au actualizat din nou prin noua preocupare a datoriiilor. Spre deosebire însă de cea dintâi statul a avut la această cea de a doua problemă și partea sa importantă de jertfă și contribuție.

În ce privește deci problema construcțiilor la orașe, statul nu s'a gândit doar decât să altereze drepturile proprietarilor prin acele nenumărate restricțiuni ce le prevăd legile chiriilor cari se votează în fiecare an, rapid și pe făcute, la începutul lunii Aprilie. Prin ele se creiau categorii de chiriași favorizați și de proprietari lezați, după cum cineva avusese norocul să fie în casă la o anumită dată, sau după cum altul avusese neșansa să zidească înaintea războiului.

Într'o perioadă de zece ani deci, intervenția statului român în problema construcțiilor urbane, a fost doar aceea negativă de a legifera. Iar această legiferare s'a făcut după sistemul nostru autohton, care în felul cum rezolva problema, creia o întreagă gamă de nemulțumiri și absurdități, menținând un permanent aspect de neechilibru între clasele sociale. Pozitiv, statul n'a făcut nimic timp de zece ani de zile în această spinoasă problemă, pentru că nu se poate spune că e ceva real și pozitiv crearea „Casei autonome a construcțiilor” care pe lângă faptul că n'a dezvoltat nici un program rațional — cel puțin în provincie — mai avea un fel de legământ-formular foarte rigid și a rămas doar ca să mascheze firma italiană Soc. Impresse Italiane all' Estera. Pe urmă, contractul intervenit între aceste două instituțiuni și-a făcut apariția cam la momentul unei spargerii de târg, adevă-

toemai în timpul când investițiile de orice natură erau compromise. În anul 1930 când s'a încheiat contractul menționat, afluența capitalurilor se micșorase pe aproape toate piețele mondiale iar capitalul american în special, se afla sub o puternică criză de dizolvare încă din 1929. Din aceste manifestări bolnave ale pieței noi n'am tras nici o concluzie, ba din contră factorii supuși găseau că e cazul să înotăm pe valurile unor iluzii de fericită perioadă poststabilizată. E pare că un viciu fatal care ne urmărește în actele noastre de stat cari au aerul să dirijeze viața noastră economică și financiară. Și e cazul să menționăm aici în legătură cu această chestiune, că însași stabilizarea monetară a fost făcută într'un moment și la un curs cari nu erau justificate decât de iluzii. Așa de clar ne arată acest lucru dl Corteanu¹⁾ încât evenimentele în felul în care s'au perândat, demonstrează lucrurile prompt și precis ca tabela de înmulțire de pe scoarțele caietelor de aritmetică pentru școlile primare.

Până când s'a putut restabili echilibrul între proprietari și chiriași a trecut un timp prețios de zece ani de zile și nu putem nici acum spune că el este perfect. În tot acest răstimp când legea economică a ofertei și cererii n'a putut funcționa după mecanismul său clasic, problema aceasta a fost mereu hărțuită, petecită și maltratată. Dar ceea ce este mai periculos și mai grav, statul n'a construit nimic nici pentru funcționarii săi și nici pentru instituțiunile sale publice. A fost așa un fel de tembélism orientat care ne-a legănat iluziile, ca pe o barcă valurile. Știm că ceea ce a caracterizat politica noastră economică și financiară de după războiu a fost concepția răposatului V. Brătianu, de a nu angaja viitorul și a ne menține cu cheltuelile și mai cu seamă cu prevederile economice în limita anului de gestiune. Instituțiunile publice constatau la fiecare ocaziune că plătesc chirii urcate, că cu suma acestor chirii ar amortiza ușor și în scurt termen costul unei clădiri proprii, dar se constata și nu intervenia nimeni. Eram prizonierii legii contabilității publice. Toate partidele cari făceau pe atunci masa opoziționistă, au criticat și defăimat acel

¹⁾ Vezi broșura: Stabilitatea leului, cuvântare rostită de dl deputat A. Corteanu, raportor general al bugetului, în ședința din 5/XII. 1931. (Adunarea deputaților).

punct de vedere al infaibilității legii, când ea putea fi ușor modificată, dar odată ocazia venită, național-țărăniștii prin art. 80 al actualei legi a contabilității publice, au lăsat lucrurile iarăși nemodificate: bugetul unei instituțiuni publice, nu poate fi angajat decât pe un singur an.

Dar dacă statul n'a contribuit cu nimic la rezolvarea problemei construcțiilor urbane, inițiativa particulară s'a manifestat în toată țara cu destulă intensitate. Probabil că toemai recunoscând prioritatea intervenției particulare, chiriiile s'au menținut la un nivel ridicat nu numai la noi ci și în celelalte țări ale Europei.¹⁾ E cazul să amintim că de unde statisticile arată la majoritatea articolelor necesare vieții un indice al prețului ce marchează o curbă descendentă în toată lumea, chiriiile se mențin la un nivel constant și chiar ascendent. Statul recunoscând deci că regimul chiriiilor este un domeniu pe care nu-l poate înfrâna decât în măsura în care l-ar leza pe el, a lăsat inițiativei particulare aproape toată latitudinea. Acest fapt a contribuit împreună cu alte anumite avantaje ca centrele urbane să-și poată mări numărul construcțiilor, deschizând noi cartiere și regiuni pentru locuit, iar particularii gășind un plasament foarte rentabil în această direcțiune. Astfel s'au construit în decurs de 10 ani, adecă în perioada 1919—1928, în orașele municipii, 18 la număr și singurele pentru cari avem date statistice iar problema ce ne preocupă prezintă aspecte mai grave, 44,625 clădiri cu 65,142 apartamente. Aceste municipii sunt:²⁾ București cu 16,600 clădiri și 30,302 apartamente, Constanța cu 2660 clădiri și 2775 apartamente, Galați cu 2639 clădiri și 3122 apartamente, Iași cu 2613 clădiri și 3082 apartamente, Cluj cu 2473 clădiri și 4005 apartamente, Cernăuți cu 2172 clădiri și 2880 apartamente, Ploești cu 2093 clădiri și 2152 apartamente, Sibiu cu 2084 clădiri și 2338 apartamente, Brașov cu 1937 clădiri și 2397 apartamente, Tg.-Mureș cu 1483 clădiri și 2056 apartamente, Craiova cu 1403 clădiri și 1503 apartamente, Arad cu 1361 clădiri și 1469 apartamente, Timișoara cu 1191 clădiri și 2141 apartamente, Satu-Mare cu 1174 clădiri și 1751 apartamente,

¹⁾ Vezi în „Curentul“ din 6/II. 1932, articolul: Indicele internațional de scumpete.

²⁾ Vezi broșura: O anchetă asupra construcțiilor de clădiri noi în orașele municipii de E. C. Decusară.

Oradea cu 951 clădiri și 1074 apartamente, Chișinău cu 722 clădiri și 870 apartamente și Cetatea-Albă cu 116 clădiri și 120 de apartamente.

Am dat anume numărul apartamentelor față de acela al clădirilor, pentru că raportul acestor elemente ne servește la o importantă concluzie.

Construcțiile urbane s'au făcut în toată perioada de care ne ocupăm fie pentru scopuri proprii, fie pentru a fi date cu chirie. După cum deci numărul apartamentelor va întrece pe acela al clădirilor, vom avea o icoană relativ la scopul construcției înșasi și o vom considera ca o construcție de raport pe una care are cel puțin două apartamente și pentru scopuri proprii pe una care are cel mult un apartament. În mediu luat acest fenomen, vom considera apartamentele procentual față de clădiri și în aceste condițiuni în fruntea tuturor orașelor românești stă Bucureștiul cu 180% sau 180 apartamente la 100 clădiri, ceea ce înseamnă că în mediu Bucureștiul a construit aproape fiecare casă cu două apartamente. Urmează apoi în ordine numerică: Timișoara cu 179%, Clujul cu 162%, Satu-Mare cu 149%. Tg.-Mureș cu 138%, Cernăuți cu 132%, Brașovul cu 123%, Brăila cu 118%, Galați cu 118%, Chișinău cu 120%, Iași cu 116%, Oradea cu 113%, Sibiu cu 112%, Arad cu 108%, Craiova cu 107%, Constanța cu 106%, Ploiești cu 102%, și Cetatea Albă cu 103%.

Din datele de mai sus se vede că orașele cari au excelat prin construirea de case de raport în afară de București, sunt acelea din teritoriile alipite: Transilvania și Bucovina. În felul acesta reiese clar importanța orașelor mai susnumite ca centre de populație: atât București cari au suferit invazia elementelor funcționărești în urma marelui importanțe administrative, economice și industriale pe care au căpătat-o, cât și orașele din noua provincie cari odată cu unirea au suferit o adâncă prefacere în ce privește populația.

Am putea deci spune, că pe măsura necesităților și mai cu seamă a rentabilității pe care au simțit-o orașele, s'au înmulțit construcțiile urbane pe de o parte, iar pe de altă parte ele s'au mai înmulțit prin râvna fiecărui nou venit de a-și plasa banii într-o casă de locuit care să evite

mutările dese, sau prin plasarea surplusului de retribuțiune, care până în 1930 nu era de desconsiderat. În prima categorie de orașe (cu case de raport) cad deci cele ce au un procent de apartamente de cel puțin 150%, rămânând în a doua categorie acelea al căror număr de apartamente față de clădiri, este sub 150%. Aceasta ar fi o primă categorisire. Dar fiindcă metoda procentului apartamentelor este prea puțin precisă, vom aduce un element nou în discuție, căutând să vedem construcțiile fiecărui oraș specificate pe număr de apartamente. Cum acest lucru ne-ar cere prea mult loc și o prea mare desfășurare de cifre, ne vom mulțumi să simplificăm lucrurile la minimum. Vom observa întâiu, că din numărul de 44,625 clădiri construite în intervalul 1919—1928, avem abia 1142 la număr ca clădiri de raport propriu zise, adică cu peste 3 apartamente. Ele sunt distribuite astfel pe orașe: Arad 6, Brașov 19, Brăila 6, București 999, Cernăuți 5, Chișinău 1, Cluj 66, Iași 9 și Timișoara 31 bucăți. Toate orașele menționate au fost cunoscute ca centre suprapopulate, încât casele de mai sus, au fost permanent ocupate și în consecință s'au amortizat în bună parte. În sprijinul acestei supoziții mai aducem și argumentul că toate orașele pe cari le-am înșirat, s'au bucurat de chirii urcate tocmai pentru că formau importante centre comerciale.

Din construcțiunile rămase, 33,188 buc. sunt clădiri cu un singur apartament. Ce înseamnă casă de un apartament, se poate foarte vag defini, pentru că datele statistice au înglobat sub această categorie și pe cele cu 2 și pe cele cu 3 și și pe cele cu 4 sau cinci camere. În felul înșă în care cunoaștem noi lucrurile din experiența profesiei, putem spune, că cel puțin 50% din acest fel de construcțiuni nu prezintă nici o importanță din punct de vedere al investiției, costând sume între 120—150 mii Lei. Cum ele au fost construite de mici funcționari, meseriași sau muncitori, ne dăm seama că într'un răstimp de 10 ani au putut fi amortizate, fără să mai considerăm că cine a zidit o casă, a trebuit să poseadă cel puțin jumătate din capitalul necesar, la începutul construcției. Restul din numărul acestui fel de construcțiuni, considerându-l compus din

case cu un mic confort, (2—3 camere de locuit, baie, etc.) fiind în posesiunea funcționarilor de mijloc, cade financiarmente în aceleași considerațiuni de amortizare. Nu prezintă deci nici ele o chestiune de legiferat pentru a reglementa raporturi între debitori și creditori.

În fine pentru casele cu două și trei apartamente răspândite iarăși în toate orașele de cari ne-am ocupat, problema prezintă oarecari aspecte în legătură cu începutul crizei, dar variind după natura locului și felul apartamentului.

Di Decusară autorul statisticeii de care ne-am folosit, a calculat valoarea imobilelor urbane din municipiile în discuție, la suma de Lei 54,654,900.000.—. La baza acestui calcul stau însă valori exagerate și anume Dsa a considerat: 400 000.— Lei un apartament în 1919—21, 500.000.— Lei în 1922 și 23, 600.000 Lei în 1924, 700.000.— Lei în 1925, 800.000.— Lei în 1926 și 900.000.— Lei în 1928 și 29. Exagerarea cifrelor sare în ochi, căci precum am spus mai sus, cel puțin 50% din casele cu un apartament, abia se ridică la 120—150.000.— Lei deci se reduc cu 55—60% față de evaluare. În felul acesta după un calcul de reevaluare, considerând costul unui apartament mediu la Lei 300.000.— iar jumătate din numărul construcțiilor evaluându-l la o valoare medie de Lei 120.000.— de clădire, vom ajunge aproximativ la cifra de cca 20.000.000.000.— Lei ce o reprezintă investițiile urbane. Iar în ce privește amortizarea acestei sume, o putem evalua la cel puțin 50% ca acoperită la începutul construcției, restul urmând a fi amortizat cu timpul. În limita acestor considerațiuni se poate vorbi de o problemă a datorii urbane, dar care vedem că nu se poate pune, pentru că cifra acestor datorii se urcă abia la câteva miliarde, fără ca chiria să indice o valoare care să nu permită amortizarea normală.

Ing. Gh. Brânduș.

Asociațiunea Băncilor Române „Solidaritatea“.

Comunicat.

Membrii Consiliului de administrație al Asociațiunii băncilor „Solidaritatea“, prezenți în București, solicitați de un grup numeros de parlamentari, pentru a-și spune părerea referitor la situația creată băncilor mijlocii și mici din țară, prin proiectul de lege a asanării datorii agricole

— s'au întrunit în 4 l. c. și după o prealabilă discuțiune, ținând cont de datele statistice adunate — asupra situațiunii actuale a băncilor — își rezumă părerile în următoarele:

1. Pentru cazul că actualul proiect de asanare a datorii agricole va deveni lege, majoritatea băncilor mijlocii și mici va fi necesităată a lichida.

2. Pentru ca aceasta să nu aibă repercusiune catastrofală pentru creditorii de azi ai băncilor și spre a li-se da băncilor posibilitatea de a se transforma eventual în bănci populare pe baze cooperative, lichidarea lor va trebui să se facă în mod lent și cu toată precauțiunea ca din activele lor să se poată acoperi toate pasivele de bilanț.

3. În scopul acesta va fi nevoie ca la dispozițiunile transitorii ale legii, ori într'o lege specială, să se ia măsuri pentru o neconturbată desfășurare a operațiunilor de lichidare.

În special legea va trebui să asigure băncilor nu numai liniștita lichidare în curs de mai mulți ani, dar și stabilirea condițiunilor de restituire a datorii lor și fixarea unui etalon la acestea care să nu depășească procentul stabilit prin legea de asanare, pentru datorii agricole admise la conversiune.

Conducerea Asociațiunii crede, că pentru executarea lichidării lente va fi nevoie de cel puțin 5 ani, socotiți dela ziua promulgării legii, stabilindu-se pentru toți creditorii băncilor un etalon egal cu cel de conversiune.

Afară de aceste dispozițiuni nu va putea lipsi din lege precizarea că — întrucât disponibilitățile de numerar vor permite — replătirea datorii băncilor pe trimestru nu poate trece peste 5% a capitalului constat în ziua promulgării legii.

4. Pentru băncile care în prezent, respective la promulgarea legii de asanare vor avea reescont la Banca Națională a României, să se găsească soluțiuni de a-și putea mobiliza creanțele lor convertite.

5. Pentru cazul de transformare în societăți cooperative, băncile vor avea să ia contact prin mijlocirea conducerii asociațiunii „Solidaritatea“ cu Oficiul Național de Cooperație, pentru ca transformarea să se facă după un plan bine chibzuit și nu în mod răsleț.

Sucursalele băncilor mai mari, cari își au astăzi sediul în localități mai puțin însemnate și care au avut în preponderanță clientela debitoare agricolă, vor putea fi lichidate de centralele lor urmând să se contopească în organizațiunea societăților cooperative de credit și economie, cari vor lua ființă pe teritoriile unde acele sucursale făceau operațiuni.

6. În lege se vor lua măsuri ca pe tot timpul lichidării băncilor — 5 ani — în potriva lor în general să nu se poată introduce nici un fel de acțiune judecătorească pentru plata datorii, să nu se poată face nici o execuțiune silită sau de asigurare și să fie exclusă sechestrarea și gajarea averii mobiliare și ipotecarea averii imobiliare a respectivelor bănci.

Deasemenea, în același interval de timp, nu vor putea fi introduse cereri de declarare în stare de faliment a băncilor, pe motiv de insolvență.

7. În considerare că băncile mici și mijlocii din țară, au împlinit în cursul existenței lor aceleași funcțiuni ca și băncile populare, — ele să fie împărțite în legea de conversiune de aceleași favoruri și ocrotiri de care se bucură din partea statului băncile populare constituite ca societăți cooperative de credit și economie.

*

Trecute aceste desiderate în formă potrivită, fie la capitolul: dispozițiuni transitorii, fie într-o lege specială, în împrejurările de față interesele băncilor mijlocii și mici vor fi — după credința conducerii Asociațiunii „Solidaritatea” — după puțină servite.

Sibiu, la 7 Martie 1932.

Consiliul de administrație
al Asociațiunii Băncilor Române
„SOLIDARITATEA“.

Scrisori din capitală.

București, 15 Februarie.

Multe pierderi a produs războiul mondial, dar cea mai mare dintre toate este aceea, că cuvintele și-au pierdut înțelesul.

Așa este de ex. cuvântul „conversiunea datorțiilor”, sau cuvântul „tehnician”.

Prin conversiunea unei datorii altădată se înțelegea înlocuirea sau noiaștirea unei datorii vechi cu o altă datorie nouă pe lângă alte condițiuni de dobânzi, durată, termene de plată, menținând la tot cazul fondul, resp. capitalul datoriei.

Din păcate, astăzi același cuvânt de „conversiunea datorțiilor” are un înțeles ceva mai rău decât moratoriul, concordatul forțat sau falimentul debitorului. Însemnează pur și simplu desființarea datorțiilor. Astăzi pe jumătate, iar cât despre rest, rămâne de văzut.

Și pentru că astăzi nu se vorbește și nu se scrie în capitală decât despre conversiunea datorțiilor agricole, am putea să pomenim și noi ceva despre modul, cum s'au făcut în anticitate ștergerile datorțiilor ipotecare-agricole. De ce să-l facem pe Aghiușă mai frumos, când este de față: zicem românește ștergerea datorțiilor fără nici o conversiune ipoerită.

Ori, această operațiune era decretată prin legile lui Moise, pentru Evrei astfel, că debitorii orișicât de îndatorați ar fi fost (afară de ipotecile urbane) în anul al 40-lea, anul jubileu, erau liberați complet de orice datorie. Fiind vorba de o lege națională, desigur că creditorii se aranjau față de debitorii lor dinainte pe durata de 40 ani, cu dobânzi și amortismentele convenite, așteptând anul jubileu. Dealtfel nu se știe exact, câte jubilee de 40 ani s'a pus în aplicare această ștergere a datorțiilor ipotecare, faptul este, că Cărțile Legii au fost dosite multe sute de ani într'un colț al Templului, până când Regele Iosua, din întâmplare le-a găsit și a încercat a le pune din nou în aplicare.

În *Attica*, prin secolul al VI-lea a. Chr. datorțiile ipotecare se înmulțiseră atât de mult, încât câmpul era pestrîț de *pietrile hipotecare*, cu care se însemnau datorțiile la fața locului. O parte din agricultori ajunseseră sclavi vânduți pentru datorii neplătite, iar ceilalți luaseră lumea în cap.

Attica suferi chiar o înfrângere pe câmpul de luptă din partea satului Megara, care îi luă în sula Salamis.

Atunci s'a făcut în *Attica* prima reformă ipotecară prin legea numită „*Seisachteia*” a lui Solon. Statul a răscumpărat din sclăvie pe toți cetățenii, cari ajunseseră sclavi pentru neplata datorțiilor, apoi printr'un fel de reformă valutară s'au redus toate creanțele cu cca 30%. La această reformă însuși nobilul Solon, legiuitorul, a pierdut 5 Talanți (cam 1 milion Lei de astăzi).

În *Sparta*, prin sec. III-lea a. Chr. regele Agis, voind să-și libereze poporul de datorii și să împartă tot pământul la 4500 gospodării, a procedat, la sfatul unchiului său, în mod treptat: a adunat mai întâi în piață toate obligațiunile de datorii și a dat ordin să se ardă în public. Din acest moment însă, proprietarii simțindu-se liberi de orice sarcină, n'au mai avut nici un interes ca să se mai facă și reforma agrară. În urmăre *Sparta* a mers din rău tot în mai rău, până a ajuns definitiv subjugată de Teba.

La *Romani* ștergerea datorțiilor a făcut-o Licinius Stolo, decretând, că toate dobânzile, ce se găseau plătite până atunci, să se scadă din capital, iar restul să se plătească în rate.

Ce este „conversiunea” noastră de astăzi față de ștergerile datorțiilor din anticitate?

La Evreii din anticitate anul jubileu funcționa ca un simplu aranjament de amortizare a datorțiilor în curs de 40 de ani; Solon a plătit datorțiile cetățenilor săi din banii statului; procedura din *Sparta* a distrus însuși statul; iar cât despre Licinius Stolo, debitorii *Romani* n'au fost liberați de datorii, ci numai de dobânzi.

Cu atât mai mult se poate admite, că adevăratul înțeles al conversiunii datorțiilor nu este acela de anulare din capital, ci o simplă înlocuire a vechiului împrumut cu altul nou, pe lângă alte condițiuni de dobânzi, durată și termene de plată.

De fapt, ce însemnează, când proiectul ultim al conversiunii zice, că creanțele sunt amortizabile în termen de 30 ani cu dobândă de 4% pe an.

Însemnează, că pentru datoria de 100 Lei, de astăzi, debitorul va avea să plătească o anuitate de 1.72 Lei (zis: un Leu și 72 bani) pe an.

Cu ce scop mai este nevoie, ca să se șteargă chiar de astăzi 50% din capital prin exproprierea creditorului? Este această expropriere de utilitate publică? și cui îi folosește? Cu cât mai ușor va plăti debitorul numai 86 bani pe an în loc de 1.72?

Dacă debitorul S. N. S. către Banca Prahova are de plătit o datorie de 40.000— Lei și aceasta i se convertește, după adevăratul înțeles al cuvântului, într'o plată anuală de 686— Lei (șasesuteoptzeci și șase Lei pe an), atunci care este utilitatea națională publică, pentru ca el să plătească numai 343— Lei, după exproprierea Băncii Prahova de Lei 20.000— din creanța ei?

Astfel, mare minune, dacă așa-zisa Lege a conversiunii datorțiilor agricole, nu se va legifera după formula Farfuridi:

„Ori să se convertească, primesc, dar atunci să nu se piardă nimica, ori să nu se convertească, primesc, dar atunci să se piardă, pe ici, pe colo... X. Din această dilemă nu puteți ieși!”

Este destul de rău pentru soartea sinceră a conversiunii adevărate, că tocmai *Creditul Funciar* este lovit mai greu, fiindcă tocmai aceste instituțiuni, dimpreună cu băncile noastre emitente de scrisuri fonctivate erau și sunt chemate să se desvolte în plină activitate la îndeplinirea unei atari probleme.

Ce să ne facem însă, dacă cuvintele și-au pierdut înțelesul?

Tot asemenea și cuvântul de „*tehnician*“. Mai înainte de războiu avea înțelesul unui specialist la suprema perfecție a științelor aplicate.

Astăzi, a fi tehnician, cel puțin pe aici pe la noi, în Capitală, însemnează ceva mai rău decât o ironie, fiindcă îi lipsește mult din cinstea expertului imparțial. CORRESPONDENT.

Congresul funcționarilor de bancă români.

Congresul funcționarilor băncilor noastre din Ardeal, anunțat în numărul nostru trecut, s'a ținut la 6 crt. la Cluj, sub prezidiul dlui Vasile Vlaicu.

A fost o adunare bine cercetată dându-și adeziunea funcționarii dela 87 bănci.

S'a acceptat de congres noțiunea de mai jos: „Funcționarii români de bancă din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, grupați în Asociația funcționarilor români de bancă, industrie și comerț „Colegialitatea“, întruniți în ziua de 6 Martie 1932, în congres la Cluj, văzându-și existența și viitorul lor periclitat prin proiectul de lege pentru asanarea datorii agricole depus în parlament, după amănunțite discuțiuni a decis în unanimitate următoarea moțiune:

1. Iși însușesc întru toate punctul de vedere al băncilor românești grupate în jurul „Solidarității“ exprimat și concretizat în moțiunea adusă în congresul lor din 10 Ianuarie 1932.

2. Văzând din proiectul de lege, adus în discuțiunea parlamentului, că nu s'a ținut seamă de doleanțele exprimate în moțiunea băncilor din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș ei din contra guvernul persistă la votarea proiectului său, constată că în caz că acest proiect ar deveni lege, se periclitează existența tuturor băncilor românești de dincoace de Carpați.

3. Prin votarea acestui proiect de lege se vor ruina bănci românești din Ardeal, cari, fiind înființate cu scopuri naționale culturale și nu capitaliste și ca urmare vor fi constrânse să concedieze funcționarii lor, cari și ei înainte de Unire începând dela înființarea acestor bănci, au fost colaboratori devotați în luptele economice-naționale duse contra tendințelor de desnaționalizare din trecut.

4. Asigură băncile patroane de tot concursul și devotamentul lor în lupta ce o duc pentru

existența lor, care este și a noastră și se confundă cu viitorul nostru și roagă ca și pentru viitor să păstreze funcționarilor săi aceeași soliditudine ca și în trecut.

5. Constată, că pentru caz de lichidare a băncilor, drepturile funcționarilor la pensie și ajutor, precum și ființa și existența fondurilor de pensie este periclitată. Considerând, că aceste fonduri au fost create prin cotizația funcționarilor membri și prin cotarea legală, aceste fonduri nu pot trece la masa falimentară, iar în caz de concediere din serviciu să se recunoască atât drepturile la escontare de salariu, cât și partea cuvenită lor din fondul de pensii.

În consecință, cere guvernului, să prezinte corpurilor legiuitoare un proiect de lege pentru reglementarea situațiunii de drept a acestor fonduri, stabilind că ele formează o avere deosebită de orice altă avere a băncilor ea trebuie să fie asigurată și garantată prin atribuirea unor bunuri până la valoarea fondurilor indicate în bilanțurile respectivelor bănci. Pentru caz de lichidare să se reglementeze situația acestor fonduri față de masa de faliment ca creanțe privilegiate supunându-se unui regim special de lichidare, numai în favoarea funcționarilor, a căror proprietate colectivă o formează.

6. Pentru a rezolva în mod definitiv și sigur problema pensiunilor și a ajutoarelor în favoarea funcționarilor, ne adresăm instituțiilor pe cari le servim și solicităm înființarea unei case de pensii, asigurări și ajutoare, pe baza principiilor reglementate în legea societăților de asigurare, urmând ca, cât mai curând să fie centralizate la acest institut toate fondurile și obligațiunile de pensionarea institutelor.

7. Dăm delegație Consiliului asociației noastre „Colegialitatea“ să depună toate insistențele pe lângă factorii competenți pentru realizarea acestor desiderate“.

Reducerea taxei scontului la Banca Națională a României. La finele săptămânei trecute, după încheierea revistei noastre, am primit și noi știrea, că Banca Națională a redus, cu începere dela 4 Martie a. c., taxa scontului dela 8% la 7%, iar dobânda avansurilor pe depozite de efecte dela 9% la 8%.

Prin această reducere a scontului se face o înlesnire simțitoare băncilor, cari vor putea face apreciable economii la reescontul lor dela banca de emisiune.

Este în perspectivă o nouă reducere a scontului în timp apropiat.

„PRIMA ARDELEANĂ“, Soc. Anonimă de Asigurări Generale, Cluj.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Societății Anonime de Asigurări Generale „PRIMA ARDELEANĂ“ se invită prin aceasta la a

XX-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 25 Martie 1932, orele 11 din zi, în birourile societății din Cluj, Piața Unirii Nr. 8 pe lângă următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație asupra gestiunii anului 1931 și raportul Comitetului de cenzori;
3. Aprobarea Bilanțului, a Contului Profit și Pierdere și descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori;
4. Distribuirea profitului net;
5. Alegerea Consiliului de administrație;
6. Fixarea retribuției Comitetului de cenzori;
7. Ratificarea plasamentelor „Fondului de Pensii“.

Ceice dorește a lua parte la această adunare generală, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventualele documente de plenipotență la casieria societății, sau la banca „Albina“ Sibiu, până la 22 Martie 1932.

Cluj, la 5 Martie 1932.

Consiliul de Administrație.

„PRIMA ARDELEANĂ“, Societate Anonimă de Asigurări Generale Cluj.

Bilanțul general pe anul 1931.

Active.	RAMURA				TOTAL		Pasive.	RAMURA				TOTAL	
	Elementară		Viață		Lei	b.		Elementară		Viață		Lei	b.
	Lei	b.	Lei	b.				Lei	b.	Lei	b.		
Numerar în casa	6.561.303	—	974.671	—	7.535.974	—	Capital societar	6.000.000	—	4.000.000	—	10.000.000	—
„ la Banca Națională	5.344.191	—	—	—	5.344.191	—	Fond statutar de rezervă	2.869.890	—	1.500.000	—	4.369.890	—
„ la bănci	10.553.258	—	9.554.068	—	20.107.326	—	Fond special de rezervă	2.130.110	—	—	—	2.130.110	—
Efecte	—	—	5.531.325	—	5.531.325	—	Fond pt. amortizarea imobilelor	700.000	—	—	—	700.000	—
Imobile	—	—	40.300.000	—	40.300.000	—	Fond de pensuni	7.679.020	—	—	—	7.679.020	—
Imprumuturi	18.688.126	—	12.058.954	—	30.747.080	—	<i>Rezerve tehnice:</i>	—	—	—	—	—	—
Plasamentele fond. de pensuni	7.679.020	—	—	—	7.679.020	—	a) la ramura incendiu	18.244.691	—	—	—	—	—
Ramura elementară în cont-curent	—	—	22.621.330	—	22.621.330	—	b) „ „ Efracție	810.818	—	—	—	—	—
Diverși debitori	109.440	—	724.660	—	834.100	—	c) „ „ Grindină	330.345	—	—	—	—	19.385.854
Societăți de asigurare	255.163	—	285.200	—	540.363	—	d) „ „ Viață	—	—	112.746.500	—	—	—
<i>Depozitul de rezervă al reasigurătorilor:</i>	—	—	—	—	—	—	e) „ „ Accidente	—	—	2.237.037	—	—	114.983.537
a) la ramura Elementară	15.802.783	—	—	—	15.802.783	—	<i>Daune în curs de lichidare:</i>	—	—	—	—	—	—
b) „ „ Viață	—	—	57.795.780	—	57.795.780	—	a) la ramura Elementară	9.107.436	—	—	—	—	—
c) „ „ Accidente	—	—	2.977.723	—	2.977.723	—	b) „ „ Viață	—	—	1.655.842	—	—	—
Agenții principale și agenți	25.179.960	—	12.218.386	—	37.398.346	—	c) „ „ Accidente	—	—	1.593.460	—	—	12.356.738
Mobilier, casse de fier și depozitul de imprimare	—	—	—	—	—	—	Ramura Viață în cont-curent	22.621.330	—	—	—	—	22.621.330
							Societăți de asig. și reasigurare	14.351.090	—	35.387.528	—	—	49.738.618
							Dividende neridicate	73.519	—	—	—	—	73.519
							Diverși creditori	3.798.216	—	3.844.816	—	—	7.643.032
							<i>Beneficiu net:</i>	—	—	—	—	—	—
							Report din anul 1930	264.879.81	—	—	—	—	—
							Beneficiul anului 1931	691.899.19	—	2.076.914	—	—	3.033.693
								89.673.244	—	165.042.097	—	—	254.715.341

Intrări.	Profit și Pierdere				Eșiri	
	Secțiunea centrală și elementară:		Secțiunea centrală și elementară:			
	Lei	b.	Lei	b.	Lei	b.
Beneficiu rep. din anul 1930	—	—	264.879.81	—	Prime de reasigurare:	—
Prime de asigurare:	—	—	—	—	la incendiu	Lei 19.830.985
la incendiu	Lei 51.700.531.56	—	—	—	la efracție	„ 1.349.715
la efracție	„ 2.385.348	—	—	—	la grindină	„ 847.596
la grindină	„ 1.674.053	—	55.759.930.56	—	Cheltuieli generale și comisioane	22.028.296
Dobânzi și alte venituri	—	—	670.971.59	—	Daune	18.986.226.21
Rezerva anului precedent, partea reasig. din daune și rezerva reasigurătorilor	—	—	62.190.703	—	118.621.605.15	33.642.715
					Rezerva reasig. pe anul precedent	18.998.190
					Rezerva de prime pe anul crt.	19.385.854
					Diferințe de curs	843.462.75
					Impozite	4.044.962
					117.929.705.96	—
					<i>Secțiunea viață:</i>	—
					Prime de reasigurare	11.904.677
					Cheltuieli generale și comisioane	7.580.340
					Daune, rescumpărări și capitaluri scadente	10.350.742
					Rezerva reasig. pe anul preced. și rez. de prime pe a. c.	162.327.447
					Diferințe de curs	3.463.948
					Impozite	1.147.867
					196.755.021	—
					<i>Secțiunea accidente:</i>	—
					Prime de reasigurare	3.436.284
					Cheltuieli generale și comisioane	769.594
					Daune	1.169.088
					Rezerva reasig. pe anul preced. și rez. de prime pe a. c.	6.719.205
					Impozite	88.726
					12.182.897	—
					Beneficiu net	3.033.693
					329.901.316.96	—

Cluj, la 31 Decembrie 1931.

Președintele Consiliului de Administrație: **Ion I. Lapedatu.**

Director general: **Ștefan Boer.**

Director executiv: **Dr. Ioan Crețu.**

Revidiat și aflat în consonanță cu registrele societății.

COMITETUL DE CENSORI:

Președinte: **Constantin Popp.**

Iosif Bethlen.

Dr. Silviu Dragomir.

Dr. Nicolae Schiau.

Dr. Enea Papiu.

„FURNICA“ Casă de economii, soc. anonimă, în Făgăraș.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de economii, „FURNICA“ societate anonimă în Făgăraș, se invită prin aceasta în virtutea art. 19 din statutele societății la

a XLVIII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Făgăraș, Sâmbătă la 26 Martie 1932 ora 10 a. m. în sala de ședințe a institutului.

O B I E C T E :

1. Raportul anual al Consiliului de Administrație, Bilanțul anului 1931 și raportul Censorilor;
2. Distribuirea profitului realizat;
3. Alegerea, conform art. 35 din statute a 2 membri în Consiliul de Administrație în locurile devenite vacante.
4. Stabilirea jetoanelor pe anul 1932.

Făgăraș, la 31 Ianuarie 1932.

Consiliul de administrație.

Domnii acționari, cari în sensul Art-ilor 22 și 23 din statutele societății, voiesc a participa la această adunare, în persoană sau prin împuterniciți sunt rugați a-și depune acțiunile și procurile la casa societății, sau la „Albina“ institut de credit și economii Sibiu și la sucursalele sale, cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală.

Active.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1931.		Pasive.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cassa în numerar	454.745	—	Capital societar	10.000.000	—
Cassa numerar în Val. străină	308.730	—	Fond de rezervă	3.350.000	—
Depuneri și împrumuturi în Valută străină	13.077.483	—	Rezerve pentru creanțe dub.	2.350.000	—
Credite de cont-curent	9.337.912	—	Fond de pensii	2.000.000	—
Cambii	61.484.820	—	Depozite spre fructificare	71.190.332	—
Cambii cu acop. ipotecară	22.511.361	—	Dep. spre fruct. în val. străină	13.043.948	—
Efecte publice și acțiuni	5.046.623	—	Reescont la Banca Națională	10.185.410	—
După amortizare de	1.032.505	—	Dividendă neridicată	11.480	—
Diverși debitori	704.918	—	Diverși creditorii	9.036.071	—
Casele institutului (4 imobile)	6.000.000	—	Interese transitorii anticipate	1.186.342	—
Realități de vânzare	3.167.786	—	Impozite neachitate	278.895	—
Mobilier	247.600	—	Profit net	3.039.639	—
După amortizarea de	47.600	—	Minus dotațiunea;		
Interese restante	2.089.139	—	Rezervelor pentru creanțe dub.	2.341.105	—
	123.331.012	—		123.331.012	—

Debit.		Contul Profit și Pierderi la 31 Decembrie 1931.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Interese plătite la:			Interese încasate dela:		
Depozite spre fructificare	6.336.732	—	Credite cambiale	10.101.630	—
Fondul de rezervă și pensii	120.631	—	Credite cambiale cu asig. hip.	2.582.481	—
Reescont	626.157	—	Credite de cont-curent	731.109	—
Salare	1.239.600	—	Efecte publice și acțiuni	431.812	—
Jetoane	189.500	—	Împrumuturi în valută străină	342.265	—
Spese	405.635	—	Chirii		662.908
Impozite	1.892.887	—	Provizioni		78.681
Amortizări		1.080.105			
Rezerve pentru creanțe dub.	2.341.105	—			
Profit net	698.534	—			
	14.930.886	—		14.930.886	—

Făgăraș, la 31 Decembrie 1931.

Matei Jiga, director executiv.

George Frâncu, contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Andrei Mieu m. p., președinte.
Constantin Popp m. p.

Nicolae Borzea m. p.
Costi Toma m. p.

Clemente Grama m. p.
Ioan Vătășan m. p.

Ioan Grecu m. p.

Subsemnații censori am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine și consonanță cu registrele societății.

Făgăraș, la 4 Martie 1932.

Traian Pacala, m. p. președinte. Dr. Gheorghe Cornea m. p. Octavian Popa m. p. Ioan Rebegea m. p. Nicolae Vijoli m. p.

„POPORUL“, institut de credit și casă de schimb, societate pe acții, Săliște.

CONVOACARE

P. T. Domnii acționari ai institutului de credit și casă de schimb „POPORUL“, societate pe acții se convoacă la a

XXIV-a adunare generală ordinară

care se va ține *Sâmbătă, în 26 Martie 1932, la orele 3 p. m.*, în sala școlii primare din loc, cu următoarea

Ordine de zi:

1. *Constituirea adunării, constatarea acționarilor prezenți și a voturilor;*
2. *Raportul Consiliului de administrație;*
3. *Prezentarea Bilanțului pe 1931, raportul Consiliului de cenzori și descărcarea Consiliului de administrație și Consiliului de cenzori de gestiunea anului 1931;*
4. *Decidere asupra profitului net;*
5. *Fixarea jetoanelor;*
6. *Alegerea a 2 membri pe 5 ani și 1 membru pe 3 ani în Consiliul de administrație;*
7. *Alegerea a 5 membri ordinari și 2 supleanți, în Consiliul de cenzori pe 3 ani;*
8. *Eventuale propuneri.*

Domnii acționari cari doresc a lua parte la această adunare cu vot decisiv, au să depună acțiunile, titlurile provizorii sau reversele, precum și eventualele documente de plenipotență la casa institutului sau la următoarele instituite încredințate de Consiliul de administrație: „Poporul“, filiala Câmpia Turzii; „Banca Vâlcea“ R. Vâlcea; Banca „Albina“ Sibiu; „Banca Centrală“ Sibiu și „Banca Oașia“ Sibiu. (§ 17 din statute).

Pentru cazul, că numărul acționarilor nu ar fi suficient pentru aduceri de concluze valide, prin aceasta se convoacă o altă adunare generală pe ziua de 9 Aprilie 1932, în același loc, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, când se vor aduce concluze valide, fără considerare la numărul acționarilor, al acțiunilor reprezentate și al voturilor.

Săliște, la 16 Ianuarie 1932.

Consiliul de administrație.

Activ.		Bilanț la 31 Decembrie 1931.		Pasiv.	
	Lei	b.		Lei	b.
Casa în numerar	771.754	—	Capital		5.000.000
Disponibil la bănci	31.023	—	Fond de rezervă	1.600.915	—
Efecte		1	Fond de binefacere D. Banciu	34.925	—
Acțiuni diverse		45.200	Rezerve pt. creanțe dubioase	735.750	—
Imprumuturi pe cambii	7.723.391	—	Fond de pensuni		477.485
Secont ipotecar	4.123.141	—	Depozite spre fructificare		14.460.438
Imprumuturi pe ipotecă	3.131.924	—	Reescont la Banca Națională		2.577.000
Imprumuturi pe obligațiuni	1.354.644	—	Dividende neridicate		22.813
Conturi curente	8.191.910	—	Diverse conturi creditoare		506.300
Creanțe dubioase	21	—	Interese tranzitorii pe 1932		189.761
Imobile		346.401	Profit net		335.559
Mobilier		1			
Diverse conturi debitoare		30.569			
Proprietăți		190.976			
		25.940.946			25.940.946

Debit.		Profit și Pierdere.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Dobânzi la depuneri	1.327.521	—	Interese după disponibil la bănci	76.925	—
Dobânzi de reescont	210.481	—	Denite dela acții	5.015	—
Salarii	419.740	—	Dobânzi și comisioane		3.710.267
Cheltuieli generale	89.548	—			
Impozite	1.089.650	—			
Debitori dubioși	266.108	—			
Imobile	53.600	—			
Profit net	335.559	—			
	3.792.207	—			3.792.207

Săliște, la 31 Decembrie 1931.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. M. Lupas, președinte. ss. Dr. N. Petra ss. Ilie Martin ss. Dr. I. Cupu ss. D. I. Herja ss. I. Manasiu.
ss. C. Țintea. ss. O. Borcea. ss. N. Dădărlat. ss. Onisifor Răuciu.

Subsemnatul Consiliu de cenzori, am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare ale institutului.

Săliște, la 16 Ianuarie 1932.

CONSILIUL DE CENSORI:

ss. Elie Petruțiu, președinte. ss. Ioan Dădărlat, foto. ss. Avram Tâmpănar.
ss. Nicolae Borcea. ss. I. Dădărlat.

„SERCĂIANA“

institut de credit și economii, societate pe acții în Șercaia.

CONVOACARE

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „ȘERCĂIANA“ s. a., Șercaia, să invite în sensul art. 19 din statute la:

a XXVIII-a adunare generală ordinară

pe ziua de 27 Martie 1932, ora 1 p. m., în sala cea mare a primăriei din Loco, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație și cenzorilor despre rezultatul gestiunii anului trecut; aprobarea bilanțului și darea absolutului în baza acestor rapoarte;
3. Deciziune asupra împărțirii veniturii curat;
4. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1932;
5. Alegerea alor 3 membri în Consiliul de administrație pe durata de 3 ani conform art. 35; alegerea alor 7 membri în comitetul de cenzori conform art. 51 din statute;
6. Propuneri intrate în conformitate cu art. 31 din statute.

Consiliul de administrație.

NB. Domnii acționari cari voese a participa la adunarea generală, sunt rugați conform art. 23 din statute, a-și depune acțiunile, cel puțin cu o zi înainte de deschiderea adunării generale la cassa institutului; sau vor constata că le-a depus la cassa ori-cărui alt institut, membru la „Solidaritatea“.

Activă.**Bilanț cu 31 Decembrie 1931.****Pasivă.**

	Lei	b.		Lei	b.
Cassa	55.050	—	Capital deplin vărsat	3.300.000	—
Efecte	123.708	—	Fond de rezervă	1.173.779	—
„ fonduri de pensii	86.960	—	„ „ pensii	434.685	—
Cambii cu gir	26.443.150	—	„ „ binefacere	20.848	—
„ „ asigurare hipotecară	4.937.000	—	Rezerve pt. creanțe dubioase	1.370.000	—
Debitori în Cont-ert.	864.699	—	Depuneri spre fructificare	20.830.740	—
Anticipații	46.174	—	Bonuri	529.634	—
Realități și casele institutului	517.000	—	Creditori în Cont-ert.	396.040	—
Mobilier	21.798	—	Reescompt	5.247.000	—
Interese tranzitorii restante	576.600	—	Dividendă neridicată	14.815	—
			Interese tranzitorii	136.000	—
			Profit net	168.298	—
	33.672.139	—		33.872.139	—

Spese.**Contul Profit și Pierdere.****Venite.**

	Lei	b.		Lei	b.
Interese la depuneri	1.887.368	—	Interese de escompt	3.970.266	—
„ „ reescompt	452.403	—	„ „ Cont-ert.	50.105	—
Salare, adausuri etc.	303.600	—	„ „ dela efecte	14.182	—
Marce de prezență	36.350	—	Chirii	32.720	—
Spese de birou, chirii, porto etc.	99.429	—	Provizii	13.906	—
Intreținerea edificului	18.174	—			
Impozite la stat, județ, ect.		117.603			
Rezerve pt. creanțe dubioase	570.000	—			
Amortizări la efecte	101.000	—			
Profit net		671.000			
		168.298			
	4.081.179	—		4.081.179	—

Șercaia, la 31 Decembrie 1931.

Pt. contabilitate: Vasile Bârsan, m. p., dir.-executiv.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Hariton Pralea m. p., președ. Dr. Alexandru Socaciu m. p., vice-pres. Dr. Nicolae Boeriu m. p. Dr. Eugen Bolfa m. p.
Dr. Emil Oana m. p. Leonte Boeriu m. p. Gheorghe Albu m. p. Iuliu Vlad m. p. Nicolae Buneci m. p.

S'a revidat de noi și găsit în consonanță cu registrele institutului.

Șercaia, la 27 Februarie 1932.

COMITETUL DE CENSORI:

Ioan Capeta m. p., președinte. Ioan Dumitrescu m. p. Dincențiu Monea m. p. Ieronim Maier m. p.
Filimon Bălan m. p. Ioan Mănciulea m. p. Titu Langa m. p.

Revăzut și aflat exact.

Mateiu Jiga m. p., revizor expert al „Solidarității“.

„VULCAN“, societate industrială pe acții, Blaj.**CONVOCATOR.**

P. T. Domnii acționari ai societății industriale pe acțiuni „Dulcan“ din Blaj, se invită cu toată onoarea în sensul § 13 și următorii din statute la

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Blaj, Marți în 22 Martie 1932, la orele 16 în sala cea mare a băncii „Patria“.

Ordinea de zi:

1. Raportul Consiliului de administrație, raportul Comitetului de censored, Bilanțul și darea absolutului;
2. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1932;
3. Întregirea Consiliului de administrație;
4. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari doresc să participe la adunare, sunt rugați să-și depună la cassa institutului „Patria“ în Blaj, resp. la cassa filialelor sale din Teiuș și Șarmaș ori la Administrația Centrală Capitalară din Blaj, precum și la institutele membre ale „Solidarității“, acțiile și eventual documentele de plenipotență, până la 18 Martie, ora 12 din zi.

Blaj, la 3 Martie 1932.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. V. Macaveiu

ss. V. Muntean

Active		Contul Bilanț incheiat la 31 Decembrie 1931.		Pasive	
	Lei	b.		Lei	b.
Cto Investiții industriale	6.000.000	—	Cto Capital de acțiuni	2.000.000	—
„ Debitori	403.840	50	„ Curent	6.652.000	—
„ Mărfuri	1.481.631	—	„ Creditori	164.327	—
Pierdere	930.855	50			
	8.816.327	—		8.816.327	—

Spese		Contul Profit și Pierderi		Venite	
	Lei	b.		Lei	b.
Cto Interese	390.495	—	Din vânzări de mărfuri	376.101	50
„ Spese de administrare	558.698	—	Pierdere	930.855	50
„ Combustibil	324.056	—			
„ Contribuție și comp. timbru	33.708	—			
	1.306.957	—		1.306.957	—

Blaj, din ședința Consiliului de administrație ținută la 3 Martie 1932.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. V. Macaveiu, președinte. ss. Aurel C. Domșa, vice-președ. ss. V. Suciu. ss. Alexiu Pop.
ss. Leon Maior. ss. Tr. Novac. ss. Emil Oltean. ss. Muntean.

S'a revăzut și găsit în consonanță cu registrele societății.

Blaj, la 3 Martie 1932.

MEMBRII COMITETULUI DE CENSORI:

ss. Victor Moldovan, președ. ss. Ioan Hentea. ss. Onoriu D. Suciu. ss. Adrian Nyergeș. ss. Ioan Pușcaș.

